

Sygn. akt VI U 1225/21

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 grudnia 2021r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczącą Sędzią Karolina Chudzinska - Koczorowicz

po rozpoznaniu w dniu 7 grudnia 2021r. w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy K. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o emeryturę pomostową

w związku z odwołaniem ubezpieczonego od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 25 sierpnia 2021r., znak:(...)

oddala odwołanie

Sędzią Karolina Chudzinska - Koczorowicz

Sygn. akt VI U 1225/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 lipca 2021r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. odmówił ubezpieczonemu K. W. prawa do emerytury pomostowej, wskazując, iż ubezpieczony nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, a nadto, po dniu 31.12.2008r. nie wykonywała prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych. ZUS wskazał, że do pracy wykonywanej w warunkach szczególnych nie został zaliczony okres pracy od 1.05.2021r. do nadal, ponieważ ubezpieczony nie został zgłoszony w ZUS jako pracownik zatrudniany w warunkach szczególnych lub o szczególnym charakterze.

Odwołanie od tej decyzji złożył ubezpieczony K. W.. Wraz z odwołaniem złożył zaświadczenie o zatrudnieniu oraz wykonywaniu pracy w szczególnych warunkach z dnia 29.07.2021r. wystawione przez (...) spółkę z o.o. w B., z której wynika, że ubezpieczony w okresie od 1 maja 2021r. do nadal jest zatrudniony na stanowisku aparatury i wykonuje prace przy bezpośrednim sterowaniu procesami technologicznymi mogącymi stwarzać zagrożenie wystąpienia poważnej awarii przemysłowej ze skutkami dla bezpieczeństwa publicznego na instalacji do termicznego przekształcania odpadów niebezpiecznych i innych niż niebezpieczne. Ponadto ubezpieczony wskazał, że nie zgadza się ze stażem ubezpieczeniowym wyliczonym w zaskarżonej decyzji.

Na skutek odwołania Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., w dniu 25 sierpnia 2021r. wydał kolejną decyzję, którą ponownie odmówił ubezpieczonemu K. W. prawa do emerytury pomostowej, jednak z innym uzasadnieniem. W uzasadnieniu tej decyzji wskazał ponownie, że po dniu 31 grudnia 2008r. ubezpieczony nie wykonywał prac w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach

pomostowych a także nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy z pracodawcą, jednak odmowę zaliczania do stażu pracy w szczególnych warunkach okresu zatrudnienia od 1.05.2021r. do 3.08.2021r. uzasadnił tym, iż ustalił na podstawie przeprowadzonego postępowania z pracodawcą ubezpieczonego (...) spółką z o.o., że nie jest on zakładem dużego (...) lub zwiększonego (...) ryzyka wystąpienia awarii.

W związku z niezaspokojeniem roszczenia ubezpieczonego, organ rentowy przekazał na drogę sądową jego odwołanie. W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie podtrzymał stanowisko zawarte w uzasadnieniu decyzji z dnia 25 sierpnia 2021r.

W piśmie procesowym z dnia 18 października 2021r., złożonym na zarządzenie Przewodniczącej, ubezpieczony reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika podtrzymał dotychczasowe stanowisko, a ponadto wniósł o dopuszczenie dowodu ze świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wystawionego przez (...) Technika spółkę z o.o. w B. z dnia 1.08.2014r. na okoliczność wykonywania przez odwołującego prac w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych oraz ze świadectwa pracy wystawionego przez aktualnego pracodawcę odwołującego na okoliczność rozwiązania przez niego stosunku pracy, przy czym zaznaczył, że przedłoży je na dalszym etapie postępowania, kiedy już rozwiąże stosunek pracy. Nadto pełnomocnik odwołującego wniósł o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań świadków – współpracowników ubezpieczonego, na okoliczność pracy odwołującego w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Ubezpieczony K. W., urodzony (...), w dniu 12 lipca 2021r. złożył w organie rentowym wniosek o emeryturę pomostową. We wniosku wskazał, że nadal pozostaje w stosunku pracy w (...) spółką z o.o. B..

Dowód: wniosek- k. 1-2 verte akt emerytalnych.

W dniu 22 lipca 2021r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, wskazując m.in., że ubezpieczony nie udowodnił rozwiązania stosunku pracy.

Bezsporne.

Ubezpieczony odwołał się od decyzji, przedkładając m.in., zaświadczenie z dnia 29.07.2021r. wystawione przez od pracodawcy (...) spółkę z o.o., z którego wynikało, m.in. że od 1.06.2017r. do nadal ubezpieczony jest pracownikiem tego podmiotu.

Dowód: kopia zaświadczenie- k. 15 akt emerytalnych.

W decyzji zamiennej z dnia 25 sierpnia 2021r. ZUS, ponownie analizując dowody przedstawione przez ubezpieczonego, po raz kolejny odmówił mu prawa do emerytury pomostowej, ponownie podnosząc, iż ubezpieczony na dzień wydania także i tej decyzji nie rozwiązał stosunku pracy.

Dowód: decyzja z 25.08.2021r.- k. 22 akt emerytalnych.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach rentowych, niekwestionowanych przez strony. Podkreślenia wymaga, że w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami - a mianowicie nie było sporu co do tego, że ubezpieczony zarówno w momencie złożenia wniosku o emeryturę pomostową, jak też na dzień wydania zaskarżonej decyzji i decyzji zamiennej, pozostawał w zatrudnieniu i nie rozwiązał stosunku pracy. W związku z okolicznością, iż rozwiązanie stosunku pracy jest jednym z warunków niezbędnych do nabycia prawa do emerytury pomostowej, Sąd postanowił pominąć wnioski dowodowe zawarte w piśmie procesowym pełnomocnika odwołującego z dnia 18 października 2021r. uznając, iż okoliczności, na które miałyby zostać przeprowadzone zawnioskowane dowody, nie były istotne dla rozstrzygnięcia. Nawet bowiem, gdyby okazało się, że wbrew stanowisku organu rentowego praca wykonywania

przez ubezpieczonego po roku 2008r. w okresie zatrudnienia w (...) Technika spółce z o.o. w B., jak i w (...) spółce z o.o., spełniała kryteria pracy wykonywanej w warunkach szczególnych w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach pomostowych, okoliczność ta nie wpłynęłaby na możliwość uznania odwołania za zasadne i zmiany decyzji, skoro bezspornie ubezpieczony na dzień jej wydania nie spełniał jednego z podstawowych warunków prawa do tej emerytury. Na marginesie jedynie Sąd wskazuje, że wbrew zarzutom pełnomocnika odwołującego sposób, w jaki została sformułowana sentencja postanowienia z dnia 21 października 2021r. w zakresie, w którym dotyczyła wniosków dowodowych strony odwołującej zawartych w piśmie z 18 października 2021r., zdaniem orzekającego sądu, pozostaje bez wpływu na prawidłowość decyzji procesowej polegającej na pominięciu wnioskowanych dowodów. Sentencja ta odzwierciedla bowiem decyzję Sądu o braku potrzeby przeprowadzenia zawnioskowanych dowodów i zgodnie z obowiązującą procedurą, zapadła ona w formie postanowienia. Sformułowanie sentencji postanowienia w sposób inny, niż określa to przepis art. 235² § 1 k.p.c., w opinii sądu, nie pozbawia tego postanowienia mocy i ważności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności należy wskazać, że przedmiot rozpoznania w postępowaniu sądowym z zakresu ubezpieczeń społecznych wyznacza konkretna decyzja organu rentowego, a sąd rozstrzyga sprawę przy uwzględnieniu aktualnego na dzień wydania decyzji stanu faktycznego i prawnego (wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 6 lutego 2013 r., I UK 485/12 i z dnia 11 maja 2012 r., I UK 411/11; wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z 4 lipca 2014 r., III AUa 2031/13).

W postępowaniu odwoławczym od decyzji odmawiającej prawa do świadczenia sąd ubezpieczeń społecznych ocenia zatem legalność decyzji według stanu rzeczy istniejącego w chwili jej wydania, a nie w chwili wyrokowania. Dlatego też Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie zobowiązany był zbadać, czy decyzja organu rentowego była zgodna z prawem na dzień, w którym została wydana. Podstawą prawną rozstrzygnięcia ZUS były zaś przepisy ustawy o emeryturach pomostowych.

Zgodnie z treścią art. 4 ustawy o emeryturach pomostowych z dnia 19 grudnia 2008 r., prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 5-12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r.;
- 2) ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
- 3) osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
- 4) ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i co najmniej 25 lat dla mężczyzn;
- 5) przed dniem 1 stycznia 1999 r. wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
- 6) po dniu 31 grudnia 2008 r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
- 7) nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

W myśl art. 3 ust. 5 wspomnianej ustawy, za pracowników wykonujących prace o szczególnym charakterze uważa się pracowników wykonujących po dniu wejścia w życie ustawy, w pełnym wymiarze czasu pracy, prace, o których mowa w ust. 3.

Zgodnie z brzmieniem art. 49 przywołanej ustawy, prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1) po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;

2) spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;

3) w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Jak wskazano już powyżej, z przytoczonych przepisów wynika wprost, że jedną z przesłanek, których spełnienie jest niezbędne do nabycia emerytury przewidzianej w tych przepisach jest rozwiązanie stosunku pracy. Świadczenie w postaci emerytury pomostowej, jest bowiem dedykowane tym osobom, które przez wiele lat pracowały w warunkach szczególnych i tracą pracę, a nie mogą skorzystać z dotychczasowych świadczeń z zakresu ubezpieczeń społecznych, z uwagi na zmianę przepisów.

Ubezpieczony zaś nie spełniał w dniu złożenia wniosku, jak i w dniu wydania zarówno zaskarżonej decyzji, jak i decyzji zamiennej, co najmniej jednej z przesłanek koniecznych do nabycia prawa do emerytury pomostowej, tj. nie doszło do rozwiązania stosunku pracy, przy czym ubezpieczony był świadomy, że do uzyskania wspomnianej już emerytury pomostowej niezbędne jest rozwiązanie stosunku pracy.

W tym stanie rzeczy nie było potrzeby badania merytorycznie drugiej z przesłanek zakwestionowanych przez ZUS, w postaci wymaganego okresu pracy w warunkach szczególnych, bowiem już brak spełnienia przesłanki w postaci rozwiązania stosunku pracy, prowadził do stwierdzenia, że wydana przez ZUS decyzja jest prawidłowa.

Mając na uwadze poczynione w sprawie ustalenia i rozważania Sąd uznał, że odwołanie ubezpieczonego nie zasługuje na uwzględnienie i na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie oddalił.

Wydając niniejszy wyrok Sąd uznał, iż zostały zachowane warunki umożliwiające merytoryczne rozpoznanie sprawy na posiedzeniu niejawnym, określone w art. 148¹ § 1 i § 3 k.p.c. W szczególności strony w swoich pierwszych pismach procesowych nie złożyły wniosku o przeprowadzenie rozprawy, natomiast całokształt przytoczonych przez nie twierdzeń wskazywał, iż przeprowadzenie rozprawy nie jest konieczne.

Sędzia Karolina Chudzinska